

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. I. Resolutio negativa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](#)

pronuntientur distinctæ sententiae, constat diversorum poenitentium absolutiones nullam habere subordinationem, aut unitatem moralis.

12. Colliges septimò. Illum qui longo tempore omittit restitutionem rei alienæ iustè detentæ, non nisi unum peccatum committere, quamdiu voluntas detinendi rem alienam per contrariam discontinuetur.

DISPUTATIO XX.

DE

Comparatione & gravitate peccatorum.

ad q. 73.

IN peccatis ad se mutuò comparatis consideratur in primis connexio, deinde æqualitas vel inæqualitas peccatorum in gravitate tum essentiali, tum accidentalí, quæ omnia Angelicæ doctrinæ ordine paucis discutiemus.

ARTICULUS I.

An omnia peccata sint connexa?

S U M M A R I A.

1. *Affirmatio negativa probatur author. S. Script.*
2. *Ei ratione.*
3. *Quomodo secundum D. Jacobum offendens in uno sit omnium reus.*
4. *Discrimen inter virtutes & vitia.*
5. *Inremissibilias unius peccati sine altero non probat nisi similitudinariam connexionem.*

§. I.

Resolutio negativa.

CONCLUSIO. Non est ea peccatorum connexio, qui unum commisit, etiam contrahat malitiam ceterorum.

Probatur primò auctoritate S. Script. 3. Regum c. 15. ubi dicitur, quod David non declinaverit ab omnibus, quæ præceperat ei DEUS, excepto sermone Uriæ, h. e. peccato adulterii, quod commisit cum Bersabea uxore Uriæ, & homicidio commisso in cæde ipsius Uriæ: ergo licet David fuit reus homicidii & adulterii, non tamen fuit reus aliorum peccatorum.

2. Probatur secundò ratione. Si omnia peccata inter se haberent connexionem, tunc etiam objecta peccatorum haberent connexionem, siquidem unitas & distinctio peccatorum ex objecto desumitur, quod per se terminat intentionem peccantis: sed objecta peccatorum non habent inter se connexionem, siquidem sunt bona sensibilitas inter se disparata, imò quandoque contraria. Unde.

Probatur tertio. Peccata, sicut & vitia quandoque sunt inter se contraria, veluti constat in avaritia & prodigalitate: sed inter contraria nulla est connexionio: ergo.

§. II.

Solvuntur Objectiones.

3. Objecies primò. Tunc peccata sunt inter se connexa, quando quis unius peccati reus, sit R. P. Mezg. Thesl. Schol. Tom. II.

voluntatem non revocatur, cum prima voluntas in ipsa rei detentione, seu effectu voluntario virtualiter remanere, & omissionem restitutionis cauare censeatur, donec illa voluntas per reversionem interrupatur, vel moralis influxus ipsius per subsecutam impotentiam restituenda discontinuetur.

reus omnium peccatorum, sed ita sit, affirmant D. Jacobo ep. c. 2. *Quicunque toram legem servavit, offendit animam in uno, factus est omnium reus.* Respond. distingendo maj. quando fit reus omnium peccatorum formaliter & ex parte conversionis, concedo; si similitudinariè, aut ex parte aversionis, nego majorem. Unde textus D. Jacobi hæc est explicatio, quod, qui in uno offendit contra legem, fiat omnium reus, non quasi omnia peccata contrahat, sed quia æquè avertitur à DÉO ultimo fine, amittit gratiam, & charitatem, siquique reus pœnas æternæ, ac si alia quoque peccata mortalia commisisset. Item dicitur omnium reus, quia offendit contra charitatem, unde pendent omnia, & quia est finis totius legis, ut exponit D. Aug. ep. 29. vel etiam, quia est reus violata legis divina, quia est collectio omnium præceptorum.

Objecies secundò. Quantumvis virtutes habent objecta inter se diversa, tamen inter se sunt connexæ: ergo etiam non obstante diversitate objectorum, virtus & peccata inter se sunt connexa. Consequens probatur: Virtutes inter se habent connexionem, quia reducuntur ad unum principium amoris DEI: ergo etiam virtus & peccata habent connexionem, quia reducuntur ad unum principium amoris proprii & propriei communitatis.

Respondeo, disparitatem esse, quod virtutes earumque actus, quomodounque objecta sint diversa, per prudentiam coordinantur ad unum finem, & bonum rationis; econtra virtus & peccata ordinantur ad fines disparatos, & quandoque oppositos. Ad probationem respondet S. Doctor, ad 3. quod peccata reducantur ad sui perversum amorem, tanquam ad principium disgregativum, quia amor sui disgregat affectum hominis in diversa, prout scilicet se homo amat

C. 2 apparet.